

MIJN LOOPBAAN

Ik voel me nog niet gepensioneerd, hoor

Zou je voor dezelfde carrière kiezen als je je leven over kon doen? Maria Stavenuiter uit Enkhuizen is heel resoluut. Jazeker! In de serie 'Mijn loopbaan' blikken lezers terug op hun werkzame leven. Vandaag aflevering 11.

Net zeventig is ze geworden, maar Maria Stavenuiter voelt zich eerder eind dertig. Beetje jong dan eigenlijk om terug te kijken op je carrière. Eentje die vooral altijd in dienst heeft gestaan van de medemens.

Al op de lagere school voelde zij zich geïnspireerd door haar oudere zus om te kiezen voor de gehandicaptenzorg. Na de huishoudschool vervolgde zij een schriftelijke opleiding omdat ze nog te jong was. Daarna ging ze intern bij de nonnen in het Gelderse Druten bij Nijmegen, omdat dichterbij huis in Enkhuizen zo'n voorziening niet bestond. Het was er vreselijk streng, maar daar werd ze niet slechter van en het werk paste haar perfect, bleek al gauw. „Het trok me, de omgang met mensen, voor ze zorgen, beslissingen voor hen nemen. Dat is zo mooi! Het was m'n mooiste tijd, ik zou er zo weer voor kiezen.”

Maria Stavenuiter. FOTO MARCEL ROB

Waarom ging u er dan relatief snel - na vier jaar - alweer weg?

„Omdat ik na mijn diplomering te duur was geworden! Ze hadden liever een jonger iemand die goedkoper was. Ook toen speelde dat al. Ik ben toen naar een gezinsvervangend tehuis in Heiloo gegaan. Dat was veel kleinschaliger. Daar bleef ik tot ik ging trouwen en terug verhuisde naar Enkhuizen. Daar heb ik toen gesolliciteerd bij De Enk, een centrum voor mensen met een verstandelijke beperking maar daar werd ik afgewezen. Ik ben van huis uit katholiek en had het verkeerde geloof, vonden ze. Ik zou dan niet kunnen voorgaan in het gebied.”

Een streep door de rekening...

„Ja, ik heb kort in de huishouding gewerkt, maar dat vond ik niks. Gelukkig zag ik een advertentie voor een caissière voor het buitenbad hier. Ik had de mazzel dat ik de bedrijfsleider van de zwemclub van vroeger kende en werd aangenomen. Aan het eind van het seizoen kon ik mee naar binnen en was ik een soort manasje van alles en hielp ik ook bij het schoolzwemmen. Dat heb ik ook heel erg leuk gevonden. Tien jaar heb ik dat gedaan, totdat we het leuk hadden dat wij drie jongens kregen. De oudste twee hebben naast een hoge intelligentie een autistische beperking en aan de verzorging had ik mijn handen wel vol. Met de jongens is het trouwens helemaal goedgekomen, ik ben heel trots op ze als ik ze zie. Op de jongste uiteraard ook.”

U zult het onderhand een stuk rustiger hebben gekregen? „Haha, nou de dagen vliegen voorbij. Ik ben dan net zeventig geworden, maar ik heb nog steeds niet het gevoel dat ik met pensioen ben. Ik doe al dertien jaar vrijwilligerswerk in de kringloopwinkel van stichting De Baanbreker die werk en een dagbesteding biedt aan kwetsbare mensen. Ik lees graag, ben nog veel voor de jongens bezig... Een dag is zo voorbij.”

Nog een welgemeend advies voor jongeren op de eerste sport van de carrièreleider?

„Tegenwoordig hoor je zo vaak 'vrouwen moeten dit' en 'vrouwen moeten dat'. Maar volg je hart - ga niet meteen voor het grote geld. Dat is mijn advies.”

Ed Brouwer

BEDRIJFSPROFIEL ESVO begon ooit met zeilen voor botters

Tent van oude spijkerbroek

Het Volendamse ESVO Tenten begon in 1922 met het maken van zeilen voor visbotters. Dat is voltooid verleden tijd, maar het is na bijna een eeuw nog steeds een familiebedrijf. ESVO heeft in de tweede helft van zijn bestaan naam gemaakt als producent van tenten en kampeerbenodigdheden. Het hoopt in de nabije toekomst 'Koninklijk' te worden.

We hopen volgend jaar predicaat Koninklijk te krijgen

Het bedrijf is opgericht door Evert Schokker, na de oorlog groot gemaakt door zijn zoon Wil en nu in handen van diens kinderen Richard (1972), Erik (1962) en Rita (1966). Haar oudste zoon (voor de website) en d'r dochter (stagiaire) zijn er ook werkzaam.

ESVO is nu marktleider in de Benelux in waterdichte stoffen en heeft het grootste tentenatelier van Nederland. Bijna honderd jaar na de start verkopen de kleinkinderen van oprichter Evert Schokker allerhande kampeerartikelen. In Volendam liggen hallen vol met katoenen tenten, stoffen, zeildoeken, windschermen, ritsen, afspan- en bevestigingsmateriaal, naaigaren en lijn, tentstokken en caravanluisfels, ondermatrassen, etcetera. Op tientallen tafels staan naaimachines klaar om van doek van Ten Cate ESVO-tenten te maken. Daar blijft het niet bij. ESVO

heeft geleerd flexibel in te spelen op veranderende situaties. Onlangs maakte het voor het eerst een tent van gerecyclede spijkerbroeken. Een paar weken nadat Nederland in maart in een intelligente lockdown was gegaan, deed ESVO goede zaken met de verkoop van doorzichtige plastic zeilen. Om klanten te beschermen tegen het coronavirus kochten o.a. winkeliers het transparante folie - bedoeld voor de tenten - massaal in.

Directeur Richard Schokker: „We konden de vraag nauwelijks aan. Schiphol wilde onze hele voorraad opkopen.” Niet alleen de balies op de luchthaven maar ook onder meer taxi's en apotheken hingen plots vol met plastic schermen van Volendamse makelij. Ook verrijdbare kuchschermen vonden gretig afreke.

Evert Schokker zag vroeger overal handel in, zoals een zeil- en touwmakerij, olieverkoop, fotogra-

Eric, Rita en Richard Schokker.

fie en zelfs makelaardij. In de naoorlogse jaren verdiende hij goed met dekkleden en -zeilen, die de Canadese bevridders achter hadden gelaten en Schokker voor weinig geld op de kop wist te tikken. Toen die handel opdroogde, stapte de firma onder leiding van de jonge Wil Schokker over op de fabricage van tenten en kampeerartikelen. Erik Schokker, verantwoordelijk voor de pr en de website: „We zijn groot geworden door de bekende, kleine driehoektentjes. De schaapskooitjes.” Rita, die hand- en spanneren verricht: „Daar hebben we er honderdduizenden van gemaakt.”

Verre oosten

ESVO kreeg het moeilijk toen goedkopere synthetische tenten uit het Verre Oosten de Europese markt overspoelden. Richard Schokker: „We hadden toen één mazzel. Dat materiaal uit lagelo-

nenlanden bleef niet waterdicht. Dit in tegenstelling tot onze tenten, gemaakt van Ten Cate katoendoek.” Erik: „Daarnaast hadden we rond 2002 het geluk dat we Aart Kok in Heemstede, die kwaliteitsvouwagens maakt, tot op de dag van vandaag als grote klant binnenhaalden.”

Ook de website en webshop hebben er voor gezorgd dat ESVO uit het dal is geklommen en een begrip is gebleven in de wereld van het kamperen. „Zonder de webshop hadden we nu niet meer bestaan. En als je wilt overleven moet je ook online gas geven”, aldus Erik, die er niet mee zit dat zijn tien jaar jongere broer directeur is. „Richard heeft op bepaalde vlakken meer in zijn mars dan ik. Een familiebedrijf kan blijven bestaan als ego's niet op de voorgrond staan.”

Op 1 april 2022 bestaat ESVO honderd jaar. Erik weet wel wat het

ESVO is groot geworden door de kleine driehoektentjes

mooiste verjaardagscadeau is. „Ik hoop dat we het predicaat 'Koninklijk' krijgen. 'Royal ESVO' en 'hofleverancier ESVO, dat klinkt! Ik ga het zeker aankaarten bij de burge-meester.”

Wil Schokker

Het was de bedoeling dat Wil Schokker er ook bij zou zijn als zijn kinderen zouden vertellen over hun bedrijf. Hij kwam er nog dagelijks langs om een praatje te maken of scheerlijnen te maken. Maar op de dag van het interview kwam de oud-directeur in het ziekenhuis terecht om daar op 8 oktober jl op 82-jarige leeftijd aan de gevolgen van een longontsteking te overlijden. Het verdriet bij zijn familie en bijna twintig werknemers was groot. Richard: „Wij hebben alles aan hem te danken.”

Govert Wisse

Beoordelingsgesprek goed voorbereiden

Marlou Visser

Voor de meeste werknemers staat hij binnenkort weer op de agenda: het beoordelingsgesprek. Dé jaarlijkse kans om te vragen om loonsverhoging, een promotie of een opleiding. Maar hoe pak je dat aan als je van nature wat meer bescheiden bent, en ook wel aanvoelt dat de baas het in de coronacrisis moeilijk heeft?

Caro van Roon schreef het boek 'Blufcursus voor eerlijke mensen'. Volgens haar gaat bluffen zeker niet over opscheppen of liegen over je prestaties, maar wel over het belichten van wat je goed doet. Precies wat je tijdens een beoordelingsgesprek nodig hebt. Voorbereiding is het halve werk, vertelt ze. „Verdiep je in je gesprekspart-

ner. Wat wil de ander uit het gesprek halen, wat is zijn of haar belang?”

Ook Pacelle van Goethem, auteur van 'Macht aan de aardige mens', benadrukt het belang van een goede voorbereiding. „Om overtuigend over te komen, heb je drie rollen. Je moet een autoriteit zijn,

Ook bescheiden mens kan promotie vragen

een vriend en een voorbeeld. Vanuit de rol van autoriteit is het heel belangrijk dat je weet hoe jouw werk bijdraagt aan het strategisch plan van het bedrijf en de doelen van je afdeling. Kom met ideeën

om dit te bereiken. Een vriend ben je door je in je leidinggevende te verplaatsen en ook prestaties van anderen te roemen. Een voorbeeld ben je door te benoemen wat jouw unieke eigenschappen zijn die hebben bijgedragen.”

Het beoordelingsgesprek gaat over jou, wat jij het afgelopen jaar hebt bereikt, zegt Van Roon. „Maak het concreet, geef voorbeelden. Je leidinggevende is vooral geïnteresseerd in resultaten. Dus vertel wat je voor elkaar hebt gekregen, en welke hobbels je hebt genomen. Voor meer bescheiden mensen is over jezelf praten vaak lastig, zij benadrukken eerder dat ze iets samen met het team voor elkaar hebben gekregen. Maar dit gesprek gaat over jouw bijdrage.” Ook is dit hét moment om je wensen en ambities uit te spreken,

zegt Van Roon. „Wil je meer verdienen, een hogere functie, inhoudelijk ander werk? Als je dat niet zegt, kan je leidinggevende je ook niet helpen.” Dat je 'nee' te horen gaat krijgen hoort erbij, zegt ze. „Zeker in de coronacrisis. Maar met 'nee' beginnen onderhandelingen pas. Bedenk alternatieven, bespreek waar en wanneer er wel mogelijkheden zijn voor jou.” Volgens Van Goethem zijn mensen die een eerste verzoek weigeren, vaak geneigd een tweede verzoek wel in te willigen. „Stel je kunt geen loonsverhoging krijgen, vraag dan wat minder, of kijk of je wel een opleiding mag volgen.”

'Weg met het gesprek'

Overigens zou bijna vier op de tien werkenden (38 procent) graag zien dat het jaarlijkse beoordelingsge-

sprek wordt afgeschaft. Driekwart heeft liever meerdere keren per jaar een kort gesprek dan een jaarlijks onderhoud met de chef, blijkt uit onderzoek van vakcentrale CNV onder 1250 leden. Slechts een op de vijf werknemers geeft aan dat ze beter gaan functioneren door het beoordelingsgesprek. Bij een krappe meerderheid van de ondervraagden is dit echter niet het geval. Verder zegt een op de drie ondervraagden de gesprekken niet nuttig te vinden. De vakbond wil daarom dat het beoordelingsgesprek zoals dat nu vaak gevoerd wordt verdwijnt. „Het gesprek is vaak gebaseerd op recente incidenten. Volkomen ineffectief. Wie gemotiveerde medewerkers wil, kan beter meerdere keren per jaar een gesprek voeren”, aldus CNV-voorzitter Piet Fortuin.

Het beoordelingsgesprek voeren via de laptop is nog eens extra ingewikkeld.

FOTO ANP/HH